บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

จำเนียร ช่วงโชติ และ นวลศิริ เปาโรหิตย์. เทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

เดชา ศิริเจริญ. "อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา ตอนที่ 2." อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2529.

บุญร่วม เทียมจันทร์. ประมวลกฎหมายอาญา ฉบับมาตรฐานสมบูรณ์. กรุงเทพมหานคร: จักรานุกูลการพิมพ์, 2531

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. การวิจัย การวัดและประเมินผล. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตการพิมพ์, 2530.

พงษ์พันธุ์ พงษ์โสภา. ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2525. หน้า 212-215.

ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ, กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว, 2523.

สมาคมการแนะแนวแห่งประเทศไทย. จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว. กรุงเทพมหานคร : เซนทรัลเอกซเพรสศึกษาการพิมพ์, 2523.

สุวิทย์ นิ่มน้อย. กฎหมายอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2519.

อัธยา ดิษยบุตร และคณะ. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2531.

เอกสารอื่น ๆ และวารสาร

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง, กรม. รายงานสถิติทางศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงยุติธรรม, 2533.

สุภาพรรณ โคตรจรัส. แนวความคิดของการให้คำปรึกษาแบบผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง. เอกสารคำสอน. ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

โสรีช์ โพธิแก้ว. "ความหมายของการปรึกษา." เอกสารประกอบการบรรยาย. ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สมคิด ศรีสังคม. "การคุมประพฤติเด็กและเยาวชน." 2520.

อำไพ ศิริพิพัฒน์. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน." วารสารครุศาสตร์ 2 (สิงหาคม-พฤศจิกายน 2515) : 91-103.

วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

กรรณิการ์ ภู่ประเสริฐ. "อัตมโนทัศน์ของเยาวชนที่ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตพย์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

กาญจนา เก้าเอี้ยน. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลำดับการเกิดและอัตมโนทัศน์." ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

กิ่งเพชร ธนะชัยวิบูลย์วัฒน์. "การศึกษาอัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิดกฎหมาย" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

จักรกฤษณ์ สำราญใจ. "การเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์ของนักศึกษาฝึกสอนวิทยาลัยครูลำปาง." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

จรัล พรหมคำตัน. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและความเข้าใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นในชนบท." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.

มานิดา กริยาผล. "ผลของ "กลุ่มสัมผัสใจ" ที่มีต่ออัตมโนทัศน์ของนักเรียนที่มีความพิการทางกาย ในโรงเรียนศรีสังวาลย์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

บังอร เสตนนท์. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตนอย่างที่คิดว่าเป็นกับตนอย่างที่อยากเป็น." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512.

พรรณวิภา ถาวรประเสริฐ. "ผลของการใช้กลุ่มบำบัดแบบประคับประคองที่มีต่ออัตมโนทัศน์และการติดยาเสพติดซ้ำของผู้ป่วยที่มารับการรักษาในโรงพยาบาลธัญญารักษ์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

พรประภา แกล้วกล้า. "ผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามแนวพิจารณาความเป็นจริงต่อการลดการเสพกัญชาและการเพิ่มการเห็นคุณค่าตนเองของผู้ถูกคุมประพฤติ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

สืบศักดิ์ วียานนท์. "การเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในชีวิตของเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายและไม่กระทำผิดกฎหมาย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.

อุบล สาธิตะกร. "ผลของการเข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ต่อความเจริญส่วนบุคคล." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ภาษาอังกฤษ

Coleman, Jame C., and Hammen, Constance L. In Contemporary Psychology and Effective Behavior. Illnois : Scott Foremon, 1964.

Epstein, S. "The Self-Concept Revisited of a theory." American Psychologiot (28 May 1973) : 416.

Eriskson, Erik H., "Identity and Life Cycle." Psychological Issues. 1959.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York : Mc Graw-Hill International Editions, 1987.

Fitts, William H., et al. The Self-Concept and Self Actualization tennessee : Counselor Recording and tests. 1971.

_____ " Tennessee Self - Concept Scale (TSCS) Revised Manual. California : 12031 Wilshire Boulevard Los Angeles, 1988.

Glasser, William M.D. Reality Therapy New York : Hopper & Row, 1965.

Hall, Calvin S., and Lindzey, Garder. Theories of Personalty. New York : John Wiley and Son 1966.

Helms, Donald B., and Turner, Jeffrey S. Exploring Child Behavior. Japan : CBS Collage Publishing, 1971.

Hetherington, E. Mavis. Child Psychology : A contempory Viewpoint. 3nd ed. New York : Mc Graw-Hill Book Co., 1986.

Jersild, Auther T. The Psychology of Adolescence. New York : Mc Millan Co., 1963.

Kendler, Howard H. Basic Psychology. 2nd ed. New York : Appleton Century-Crofts, 1962.

Lazarus, Richard S. Personality and Adjustment. New Jersy : Prentice Hall Inc., 1963.

Mahler, CA. Group Counseling in School. New York: Houghton Miffin, 1969.

Mc David, J.W., and Harari, H. Social Psychology. New York: Harper & Row Publshing, 1969.

Mchrens, William A. and Lehmann, Irvin J. Standardized Test in Education. 2nd ed. New York: Holt, Rinchart and Winston, 1975.

Ohlsen, Merle M. Group Counseling. New York : Holt Rinchart and Winston, 1970.

Ohlsen, Merle M. Group Counseling. 2nd ed. New York : Holt, Rinchart and Winston, 1977.

Patterson, C.H. Theory of Counseling and Psycholtherapy. New York: Harper & Row Publishing, 1967.

Reimy cited by Don C. Dinkmeyer. Child Development, the Emagine Self. New Delhi : Prentice Hall of India Private Limited, 1956.

Rogers, Carl R. Client - Centered Therapy. Bonton : Houghton Miffin Company, 1951.

_____ " On Becoming a Person : A therapist's View of Psycho Theory. Boston : Houghton Miffin Co., 1961.

Rogers, Carl R. A way of being. Boston : Houghton Miffin Company, 1980.

Schafer, S., and Kundten, R.D. Juvenile Delinquency. New York : Grove, 1967.

Shertzer, Bruce, and Shelley, C. Stone. Fundamental of Counseling. New York : Houghton Miffin Com., 1968.

Stuart, Gal Wiscarz, and Sundeen, Sandra J. Principle and Practice of Psychiatric Nursing. Saint Louis : The C.V. Mosby Company, 1979.

Super cited by Jerome, M. Siedman. The Adolescent. Holt, Rinchart and Winston, Inc., 1960.

Trotzer, J.P. The Counselor and the Group, Integration training and Practice. Montry, California : Brooks Cole Publishing, 1977.

Articlis

Kipnis, Dorothy M. "Changes in Self - Concept in Relations to Perceptions of Others." Journal of Personality. vol 29, No. 4 (December 1961) : 449-465.

Marsh, Herbert W., and Richards, Garry E. "Tennessee Self Concept Scale : Reliability Internal Structure and Construct Validity." Journal of Personality and Social Psychology. Vol 55 No. 4 (1988): 612-624.

Marsh, Herbert W., Relich, Joseph D., and Smith, Lan D. Journal of Personality and Social Psychology. Vol 45 No.1 (1983) : 173-187.

Mc Guire, William J., and Padawer - Singer, Alice. "Trait Salience in Spontaneous Self Concept." Journal of Personality and Social Psychology. Vol. 33 No. 6 (1976) : 743-754.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
สูตรสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$ (Ferguson 1987 : 49)

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

X แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคน

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D = \sqrt{\frac{(X - \bar{X})^2}{N-1}}$$ (Ferguson 1987 : 67)

เมื่อ S.D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$(X - \bar{X})^2$ แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคนจากคะแนนเฉลี่ยยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคน

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์เครื่องมือ

วัดความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ α (α - Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left[1 - \frac{\Sigma Si^2}{Sx^2}\right]$$ (Mehren and Lehman 1975: 47-48)

เมื่อ n แทน จำนวนข้อสอบ

Si^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

Sx^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตราฐาน (Standard deviation) ของคะแนนผู้รับการทดสอบทั้งหมด

3. สถิติสำหรับการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนอัตมโนทัศน์ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 และของกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้สูตร t-test แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-dependent test)

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\left| N\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2 \right| / (N-1)}}$$ (Ferguson 1987 : 180)

$df = n-1$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนคู่

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนอัตมโนทัศน์ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้สูตร t-test แบบกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-Independent test)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2 \left[{}^1/_{n1} + {}^1/_{n2} \right]}{n_1 + n_2 - 2}}}$$

$df = n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ $\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2

n_1 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ 1

n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ 2

S_1 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1

S_2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2

ภาคผนวก ข.
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ ต้องการทราบความรู้สึก และความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวท่าน โดยจะมีข้อความให้อ่าน เพื่อพิจารณาว่าท่านมีลักษณะ ความรู้สึก หรือปัญหาบางประการ ตรงกับข้อความแต่ละข้อมากน้อยเพียงไร ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เพราะแต่ละท่านย่อมมีความรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน ประการสำคัญขอให้ตอบแบบสอบถามนี้ตรงกับความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด คำตอบที่ได้จากท่านนี้จะนำไปใช้ประโยชน์ในการบริการสำหรับท่านต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้ท่านได้รับความสะดวกสบายทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ในระหว่างมารับบริการ คำตอบที่ได้จากท่านนี้จะสรุปออกมาเป็นส่วนรวม ขอรับรองว่าจะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อท่านแต่อย่างใด ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม

โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างรอบคอบ จากนั้นทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ในแต่ละข้อจะตอบคำตอบเดียว กรุณาตอบทุกข้อ การเลือกตอบจะถือเกณฑ์ดังนี้

หมายเลข 1 หมายถึง ผิดหมด คือ เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านเลย

หมายเลข 2 หมายถึงผิดเป็นส่วนใหญ่ คือ เมื่อท่านคิดว่าข้อความในประโยคนั้นพอจะตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านบ้างเล็กน้อย

หมายเลข 3 หมายถึงผิดบ้างถูกบ้าง คือ เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยชน์นั้นพอจะตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านครึ่งหนึ่ง

หมายเลข 4 หมายถึงถูกเป็นส่วนใหญ่ คือ เมื่อท่านเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านเป็นส่วนมาก

หมายเลข 5 หมายถึงถูกหมด คือ เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ผิดหมด (1)	ผิดเป็นส่วนใหญ่ (2)	ผิดบ้างถูกบ้าง (3)	ถูกเป็นส่วนใหญ่ (4)	ถูกหมด (5)
(0) ฉันเป็นคนใจดี			/		

	ตอนที่ 2	ผิดหมด (1)	ผิดเป็นส่วนใหญ่ (2)	ผิดบ้างถูกบ้าง (3)	ถูกเป็นส่วนใหญ่ (4)	ถูกหมด (5)
1	ฉันมีร่างกายแข็งแรง.....	.....	.....	.....	.....	.....
3	ฉันเป็นคนมีเสน่ห์.....	.....	.....	.....	.....	.....
5	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนเหลวไหล.....	.....	.....	.....	.....	.....
19	ฉันเป็นคนที่ดีคนหนึ่ง.....	.....	.....	.....	.....	.....
21	ฉันเป็นคนซื่อสัตย์.....	.....	.....	.....	.....	.....
23	ฉันเป็นคนเลว.....	.....	.....	.....	.....	.....
37	ฉันเป็นคนร่าเริง.....	.....	.....	.....	.....	.....
39	ฉันเป็นคนใจเย็นและไม่พิถีพิถัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
41	ฉันเป็นคนที่ไม่สำคัญอะไรนัก.....	.....	.....	.....	.....	.....
55	ฉันมีครอบครัวที่พร้อมจะช่วยเหลือฉันเสมอไม่ว่าฉันจะมีปัญหาอะไร.....	.....	.....	.....	.....	.....
57	ฉันเป็นสมาชิกของครอบครัวที่มีความสุข.....	.....	.....	.....	.....	.....
59	เพื่อน ๆ ไม่มีความเชื่อถือในตัวฉัน...	.....	.....	.....	.....	.....
73	ฉันให้ความเป็นมิตรกับทุกคน.....	.....	.....	.....	.....	.....
75	ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เพื่อน.....	.....	.....	.....	.....	.....
77	ฉันไม่สนใจเรื่องราวของคนอื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
91	ฉันไม่ได้พูดความจริงเสมอ.....	.....	.....	.....	.....	.....
93	ฉันโกรธเป็นบางครั้ง.....	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 2		ผิดหมด (1)	ผิดเป็นส่วนใหญ่ (2)	ผิดบ้างถูกบ้าง (3)	ถูกเป็นส่วนใหญ่ (4)	ถูกหมด (5)
2	ฉันชอบให้ตัวเองมองดูสวยงามและประณีตอยู่ตลอดเวลา.....	.....	.....	.....	.....	.....
4	ฉันเจ็บนั่นปวดนี่อยู่ตลอดเวลา.....	.....	.....	.....	.....	.....
6	ฉันเป็นคนป่วย.....	.....	.....	.....	.....	.....
20	ฉันเป็นคนเคร่งในศาสนา.....	.....	.....	.....	.....	.....
24	ฉันเป็นคนที่ไม่ค่อยมีศีลธรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
38	ฉันสามารถควบคุมตัวเองได้ดี.....	.....	.....	.....	.....	.....
40	ฉันเป็นคนที่มีแต่ความเกลียดชังผู้อื่น...	.....	.....	.....	.....	.....
42	ฉันกำลังจะเป็นบ้าอยู่แล้ว.....	.....	.....	.....	.....	.....
56	ฉันเป็นคนสำคัญของเพื่อน ๆ และครอบครัวของฉัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
58	ครอบครัวของฉันไม่รักฉัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
60	ฉันรู้สึกว่าครอบครัวของฉันไม่มีความไว้วางใจในตัวฉัน	.....	.....	.....	.....	.....
74	ฉันเป็นคนกว้างขวางในหมู่เพื่อนหญิง..	.....	.....	.....	.....	.....
76	ฉันกำลังเกลียดทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้.	.....	.....	.....	.....	.....
78	ฉันเป็นมิตรกับใครไม่ได้ง่าย ๆ.....	.....	.....	.....	.....	.....
92	บางครั้งฉันคิดถึงสิ่งที่เลวทรามที่ไม่ควรแม้แต่จะพูดถึง.....	.....	.....	.....	.....	.....
94	บางครั้งเมื่อรู้สึกไม่สบายฉันอยากจะฉุนเฉียวหรือหงุดหงิด.....	.....	.....	.....	.....	.....

	ตอนที่ 2	ผิดหมด (1)	ผิดเป็นส่วนใหญ่ (2)	ผิดบ้างถูกบ้าง (3)	ถูกเป็นส่วนใหญ่ (4)	ถูกหมด (5)
7	ฉันไม่อ้วนหรือผอมจนเกินไป.....	.....	.....	.....	.....	.....
9	ฉันพอใจในรูปร่างของฉันดังที่เป็นอยู่..	.....	.....	.....	.....	.....
11	ฉันอยากจะเปลี่ยนบางส่วนของร่างกายของฉัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
25	ฉันพอใจในพฤติกรรมที่ถูกต้องตามทำนองครองธรรมของฉัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
27	ฉันพอใจในการบำเพ็ญตนทางศาสนาหรือความศรัทธาของฉันแล้ว.....	.....	.....	.....	.....	.....
29	ฉันควรจะไปวัดหรือโบสถ์ให้มากกว่านี้.	.....	.....	.....	.....	.....
43	ฉันพอใจในตัวฉันดังที่ฉันเป็นอยู่นี้.....	.....	.....	.....	.....	.....
45	ฉันเป็นคนดีเท่าที่ฉันควรจะเป็น.....	.....	.....	.....	.....	.....
47	ฉันเกลียดตัวเอง.....	.....	.....	.....	.....	.....
61	ฉันพอใจความสัมพันธ์ในครอบครัวของฉัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
63	ฉันเข้าใจครอบครัวของฉันเท่าที่ฉันควรจะเข้าใจ.....	.....	.....	.....	.....	.....
65	ฉันควรจะไว้วางใจครอบครัวของฉันให้มากกว่านี้.....	.....	.....	.....	.....	.....
75	ฉันเข้าสังคมเท่าที่ฉันต้องการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
81	ฉันพยายามเอาใจคนอื่นแต่ก็ไม่ได้ทำมากจนเกินไป.....	.....	.....	.....	.....	.....
83	ฉันไม่เก่งทางด้านสมาคมเลย.....	.....	.....	.....	.....	.....
95	ฉันไม่ชอบคนที่ฉันรู้จัก.....	.....	.....	.....	.....	.....
97	บางครั้งฉันก็ขำเรื่องตลก ที่ลามก....	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 2	ผิดหมด (1)	ผิดเป็นส่วนใหญ่ (2)	ผิดบ้างถูกบ้าง (3)	ถูกเป็นส่วนใหญ่ (4)	ถูกหมด (5)
8 ฉันไม่สูงหรือเตี้ยจนเกินไป.....	.....	.....	.....	.....	.....
10 ฉันไม่รู้สึกสบายเท่าที่ควร.....	.....	.....	.....	.....	.....
12 ฉันควรจะมีลักษณะที่ดึงดูดเพศตรงข้ามมากกว่านี้.....	.....	.....	.....	.....	.....
26 ฉันเคร่งในศาสนาดังที่ฉันต้องการ....	.....	.....	.....	.....	.....
28 ฉันอยากให้ตัวเองเป็นคนที่น่าไว้เนื้อเชื่อใจมากกว่านี้.....	.....	.....	.....	.....	.....
30 ฉันไม่ควรพูดปดให้มากนัก (หมายความว่าฉันพูดปดบ่อย ๆ).....	.....	.....	.....	.....	.....
44 ฉันเก่งเท่าที่ฉันอยากเก่ง.....	.....	.....	.....	.....	.....
46 ฉันไม่ได้เป็นบุคคลที่ฉันอยากจะเป็น...	.....	.....	.....	.....	.....
48 ฉันอยากให้ตัวเองเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ.....	.....	.....	.....	.....	.....
62 ฉันปฏิบัติตัวต่อพ่อแม่ได้ดีเท่าที่ฉันควรจะทำ.....	.....	.....	.....	.....	.....
64 ฉันคิดมากเสมอต่อสิ่งที่ครอบครัวฉันพูด.	.....	.....	.....	.....	.....
66 ฉันควรรักครอบครัวของฉันให้มากกว่านี้	.....	.....	.....	.....	.....
80 การวางตัวของฉันกับผู้อื่นเป็นที่น่าพอใจแล้ว.....	.....	.....	.....	.....	.....
82 ฉันควรจะสุภาพต่อผู้อื่นให้มากขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
84 ฉันควรจะเข้ากับผู้อื่นให้มากขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
96 ฉันนินทาบ้างเป็นครั้งคราว.....	.....	.....	.....	.....	.....
98 บางครั้งฉันอยากสบถ.....	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 2	ผิดหมด (1)	ผิดเป็นส่วนใหญ่ (2)	ผิดบ้างถูกบ้าง (3)	ถูกเป็นส่วนใหญ่ (4)	ถูกหมด (5)
13 ฉันระมัดระวังเกี่ยวกับสุขภาพของฉันเป็นอย่างดี.....	.....	.....	.....	.....	.....
15 ฉันพยายามและระมัดระวังให้ตัวเองน่าดูอยู่เสมอ.....	.....	.....	.....	.....	.....
17 ฉันเป็นคนทำอะไรซุ่มซ่าม.....	.....	.....	.....	.....	.....
31 ฉันปฏิบัติตามหลักศาสนาอยู่เป็นประจำทุกวัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
33 ฉันพยายามแก้ไขเมื่อรู้ว่าตัวฉันกำลังทำสิ่งไม่ดี.....	.....	.....	.....	.....	.....
35 บางครั้งฉันทำสิ่งที่เลวมาก.....	.....	.....	.....	.....	.....
49 ฉันสามารถดูแลตัวเองได้เสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม.....	.....	.....	.....	.....	.....
51 ฉันยอมรับฟังคำติเตียนได้โดยไม่โกรธ.	.....	.....	.....	.....	.....
53 ฉันมักจะทำอะไรโดยไม่คิดเสียก่อน...	.....	.....	.....	.....	.....
67 ฉันพยายามที่จะยุติธรรมต่อเพื่อน ๆ และครอบครัวของฉัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
69 ฉันให้ความสนใจหรือใส่ใจในครอบครัวของฉันอย่างแท้จริง.....	.....	.....	.....	.....	.....
71 ฉันยอมให้พ่อแม่ของฉัน (ฉันทำตัวดังที่ท่านต้องการแม้ว่าจะไม่อยากทำ)....	.....	.....	.....	.....	.....
85 ฉันพยายามที่จะเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
87 ฉันเข้ากับผู้อื่นได้ดี.....	.....	.....	.....	.....	.....
89 ฉันไม่ยอมยกโทษให้ใครได้ง่าย ๆ....	.....	.....	.....	.....	.....
99 ในการแข่งขันกีฬาใด ๆ ฉันอยากชนะมากกว่าแพ้.....	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 2	ผิดหมด (1)	ผิดเป็นส่วนใหญ่ (2)	ผิดบ้างถูกบ้าง (3)	ถูกเป็นส่วนใหญ่ (4)	ถูกหมด (5)
14 ฉันรู้สึกสบายเป็นส่วนมาก.....	.....	.....	.....	.....	.....
16 ฉันเล่นกีฬาไม่เก่งเลย.....	.....	.....	.....	.....	.....
18 ฉันนอนไม่ค่อยหลับ.....	.....	.....	.....	.....	.....
32 ฉันทำแต่สิ่งที่ถูกต้องเสมอ.....	.....	.....	.....	.....	.....
34 บางครั้งฉันใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องเพื่อทำให้ผลงานดีขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
36 ฉันมีความลำบากในการทำสิ่งที่ถูกต้อง.	.....	.....	.....	.....	.....
50 ฉันแก้ปัญหาต่าง ๆ ของฉันได้โดยง่าย.	.....	.....	.....	.....	.....
52 ฉันเปลี่ยนใจบ่อย ๆ.....	.....	.....	.....	.....	.....
55 ฉันพยายามหนีจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับฉัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
68 ฉันช่วยครอบครัวทำงาน.....	.....	.....	.....	.....	.....
70 ฉันมักจะทะเลาะกับครอบครัวของฉัน..	.....	.....	.....	.....	.....
72 ฉันไม่ได้ประพฤติตัวดังที่ครอบครัวของฉันอยากให้ทำ.....	.....	.....	.....	.....	.....
86 ฉันเห็นส่วนดีของทุกคนที่ฉันรู้จัก.....	.....	.....	.....	.....	.....
88 ฉันไม่รู้สึกเป็นกันเองกับผู้อื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
90 ฉันรู้สึกลำบากใจที่จะพูดกับคนแปลกหน้า	.....	.....	.....	.....	.....
100 ฉันผลัดวันประกันพรุ่งเป็นครั้งเป็นคราว	.....	.....	.....	.....	.....

แบบประเมินผลการเข้ากลุ่มของสมาชิกในกลุ่ม

ตอนที่ 1 ความรู้สึกที่มีต่อผู้นำกลุ่ม

จากประสบการณ์ที่ท่านได้เข้าร่วมกลุ่ม ท่านคิดว่าผู้นำกลุ่มของท่านมีลักษณะดังที่กล่าวไว้ข้างล่างนี้มากน้อยเพียงใด ขอให้ท่านอ่านพิจารณาทีละข้อ และใส่เครื่องหมายลงในช่วงที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน ที่มีต่อผู้นำกลุ่ม

ตัวอย่าง

ความเอาใจใส่	/ / / / / /	ความไม่เอาใจใส่

เคร่งขรึม	/ / / / / /	ร่าเริง
ความไวในการรับรู้	/ / / / / /	ไม่สามารถในการรับรู้
ความต่อเนื่อง	/ / / / / /	ความไม่ต่อเนื่อง
ความเอาใจใส่	/ / / / / /	ความไม่เอาใจใส่
รู้สึกสะดวกสบาย	/ / / / / /	ไม่สะดวกสบาย
ทำให้สับสน	/ / / / / /	สามารถทำให้กระจ่าง
ความไม่เชื่อมั่น	/ / / / / /	ความเชื่อมั่น
ความพอใจ	/ / / / / /	ความไม่พึงพอใจ
ความจริงใจ	/ / / / / /	ความไม่จริงใจ
ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ	/ / / / / /	ไม่เห็นอกเห็นใจ
การเอาอกเอาใจ	/ / / / / /	การไม่เอาอกเอาใจ
ไม่มีประสิทธิภาพ	/ / / / / /	มีประสิทธิภาพ
การยอมรับ	/ / / / / /	การปฏิเสธ
รู้สึกตึงเครียด	/ / / / / /	รู้สึกผ่อนคลาย
รู้สึกไม่สนใจ	/ / / / / /	รู้สึกสนใจ
ให้ความช่วยเหลือ	/ / / / / /	ไม่ให้ความช่วยเหลือ
ให้ความอบอุ่น	/ / / / / /	เย็นชา
แข็งกร้าว	/ / / / / /	อ่อนโยน
ทำอะไรได้อย่างโปร่งใจ	/ / / / / /	ทำอะไรอย่างรู้สึกตัว

ตอนที่ 2 สิ่งที่ได้จากกลุ่ม

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้เลย
1. รู้จักและเข้าใจตนเองเพิ่มขึ้น.....	.....	.....	.....	.....
2. รู้จักและเข้าใจผู้อื่นเพิ่มขึ้น.....	.....	.....	.....	.....
3. ยอมรับตนเองมากขึ้น.....	.....	.....	.....	.....
4. ยอมรับผู้อื่นมากขึ้น.....	.....	.....	.....	.....
5. มองโลกในแง่ดีขึ้น.....	.....	.....	.....	.....
6. ได้ข้อคิดหรือข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตตนที่กำลังประสบอยู่.....	.....	.....	.....	.....
7. ได้รับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น.....	.....	.....	.....	.....
8. รู้สึกไว้วางใจในการใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้อื่นเพิ่มขึ้น.....	.....	.....	.....	.....
9. สามารถเห็นแบบอย่างที่ดีจากสมาชิกในกลุ่มเพื่อที่จะนำไปพัฒนาปรับปรุงตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น การวางตัว บุคลิกภาพ การแก้ไขปัญหา ฯลฯ.....	.....	.....	.....	.....
10. ได้ทราบถึงแนวทางที่จะดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข.....	.....	.....	.....	.....
11. เกิดกำลังใจที่จะปรับปรุงพัฒนาบุคลิกภาพบางประการของตนให้ดีขึ้น.....	.....	.....	.....	.....
12. มีความกล้าเป็นตัวของตัวเอง.....	.....	.....	.....	.....
13. ได้รับประสบการณ์ที่มีความหมายต่อชีวิต.....	.....	.....	.....	.....
14. การเข้ากลุ่มครั้งนี้มีประโยชน์ต่อตัวท่าน.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 3 ความเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค.

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง เยาวชนกระทำผิดกฎหมายสถานฝึกและอบรมบ้านกรุณา
2. ตารางคะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี่ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายกลุ่มทดลองที่ 1 และ 2
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินผลการเข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาของสมาชิก

ตารางที่ 14 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย สถานฝึกและอบรม บ้านกรุณา ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง

คนที่	1	2	3	4
ลำดับที่เกิด	คนเดียว	คนที่ 1 ในจำนวน 2 คน	คนที่ 2 ในจำนวน 2 คน	คนที่ 3 ในจำนวน 3 คน
อายุ (ปี)	15	15	18	16
สภาพครอบครัว	บิดา-มารดาไม่มี	- บิดามารดาอยู่ด้วยกัน - ขาดความอบอุ่น	บิดา-มารดาหย่าร้าง	บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน
พักอาศัยอยู่	-อยู่กับบิดา-มารดาเลี้ยง -อยู่บ้านตนเอง	-บิดา-มารดา -บ้านตนเอง	-บิดาเลี้ยง-มารดา -เพิงไม้ชั้นเดียว	-บิดา-มารดา -บ้านตนเอง
อาชีพของผู้ปกครอง	-บิดาทำงานบริษัท -มารดารับราชการ	-บิดาเป็นช่างทาสี -มารดารับจ้าง	-บิดาเลี้ยงรับจ้าง -มารดาอยู่บ้าน	-บิดา-มารดารับราชการ
ฐานครอบครัว	พอมีพอใช้	พอมีพอใช้	ยากจน	พอมีพอใช้
การศึกษา	ป.6	ม.3	ป.5	ป.6
ภูมิลำเนา	นนทบุรี	กรุงเทพมหานคร	กรุงเทพมหานคร	กรุงเทพมหานคร
ลักษณะความผิด	ลักทรัพย์	ลักทรัพย์	ลักทรัพย์	ลักทรัพย์
จำนวนที่กระทำผิด	1	2	1	1
อุปนิสัย	-การเรียนปานกลาง ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ ไม่ติดยาเสพติด ไม่มีเรื่องทะเลาะวิวาท ไม่เล่นการพนัน	เงียบขรึม ไม่ดื่มสุรา ไม่ติดยาเสพติด มีสูบบุหรี่	สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา ไม่ติดยาเสพติด ไม่เล่นการพนัน	สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา ไม่ติดยาเสพติด ไม่เล่นการพนัน

ตารางที่ 14 (ต่อ)

คนที่	5	6	7	8
ลำดับที่เกิด	คนที่ 6 ในจำนวน 6 คน	คนที่ 1 ในจำนวน 4 คน	คนที่ 1 ในจำนวน 2 คน	คนที่ 2 ในจำนวน 5 คน
อายุ (ปี)	18	18	18	17
สภาพครอบครัว	บิดา-มารดา อยู่ด้วยกัน	- บิดามารดา หย่าร้าง	บิดา-มารดา อยู่ด้วยกัน รักใคร่กันดี	บิดา-มารดาอยู่ ด้วยกัน
พักอาศัยอยู่	-บิดามารดา บ้านตนเอง	-บิดาเลี้ยงและ มารดา บ้านตนเอง	-บิดา- มารดา บ้านตนเอง	ปกครองตนเอง
อาชีพของผู้ปกครอง	ทำนา	มารดารับจ้าง	บิดาขับรถยนต์ รับจ้าง มารดา รับจ้าง	-บิดา-มารดา ค้าขาย
ฐานครอบครัว	พอมีพอใช้	พอมีพอใช้	ปานกลาง	ยากจน
การศึกษา	ป.6	ป.4	ม.3	ป.4
ภูมิลำเนา	อ่างทอง	กรุงเทพมหานคร	กรุงเทพมหานคร	กรุงเทพมหานคร
ลักษณะความผิด	ชิงทรัพย์	ลักทรัพย์	ชิงทรัพย์	ข่มขืนกระทำชำเรา
จำนวนที่กระทำผิด	1	2	1	1
อุปนิสัย	สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา และติดยาเสพติด ไม่เล่นการพนัน ชอบเที่ยวเตร่	ชอบเที่ยวเตร่ สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา และติดยาเสพติด	เงียบเฉย ไม่ดื่ม สุรา ไม่สูบบุหรี่ ไม่เล่นการพนัน	ชอบเที่ยวเตร่ ไม่สูดดมสารระเหย ไม่ติดยาเสพติด

ตารางที่ 14 ต่อ

คนที่	9	10	11	12
ลำดับที่เกิด	ไม่ทราบข้อมูล	คนที่ 3 ในจำนวน 8 คน	บุตรคนเดียว	คนที่ 2 ในจำนวน 2 คน
อายุ (ปี)	15	17	15	16
สภาพครอบครัว	บิดา-มารดา เสียชีวิต ขาดความอบอุ่น	- บิดามารดา อยู่ด้วยกัน	บิดา-มารดา แยกกันอยู่	บิดา-มารดาอยู่ ด้วยกัน
พักอาศัยอยู่ และสถานที่พัก	-บิดามารดา บุญธรรม -เขตอุตสาหกรรม ห้องเช่า	-บิดามารดา บ้านของตนเอง	-น้าสาว บ้านตนเอง	บิดา-มารดา บ้านตนเอง
อาชีพของผู้ปกครอง	ค้าขาย	บิดารับจ้าง มารดาอยู่บ้าน	ขายขนม	-บิดา-มารดา ทำงานบริษัท
ฐานครอบครัว	พอมีพอใช้	พอมีพอใช้	พอมีพอใช้	พอมีพอใช้
การศึกษา	ป.6	ม. 1	ม. 2	ม.2
ภูมิลำเนา	กรุงเทพมหานคร	กรุงเทพมหานคร	กรุงเทพมหานคร	ปทุมธานี
ลักษณะความผิด	ลักทรัพย์	ลักทรัพย์	ลักทรัพย์	ลักทรัพย์
จำนวนที่กระทำผิด	1	1	1	1
อุปนิสัย	ใจร้อนแต่ไม่ว่าวาม ชอบเที่ยวเตร่ ไม่ติดยาเสพติด ไม่เล่นการพนัน	ชอบเที่ยวเตร่ ไม่ดื่มสุรา และสูบบุหรี่ ไม่ติดยาเสพติด	สูบบุหรี่บ้างบาง ครั้ง เกียจคร้าน ไม่สนใจเรียน ไม่ดื่มสุรา และ ติดยาเสพติด	สูบบุหรี่ ชอบเที่ยว เตร่ ไม่ดื่มสุรา และติดยาเสพติด

ตารางที่ 14 (ต่อ)

คนที่	13	14	15	16
ลำดับที่เกิด	คนที่ 3 ในจำนวน 3 คน	คนที่ 2 ในจำนวน 2 คน	บุตรคนเดียว	คนที่ 4 ในจำนวน 5 คน
อายุ (ปี)	17	15	16	17
สภาพครอบครัว	บิดา-มารดา หย่าร้าง	บิดามารดา แยกกันอยู่	บิดา-มารดา เลิกร้างกัน	บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน
พักอาศัยอยู่	บิดาเลี้ยงและมารดา บ้านตนเอง ห้องเช่า	พระภิกษุ	มารดา	บิดา-มารดา แฟลต
อาชีพของผู้ปกครอง	-บิดาขับรถเมล์ -มารดารับจ้าง	-	รับจ้าง	บิดา-รับจ้าง มารดา-ร้อยดอกไม้
ฐานะครอบครัว	พอมีพอใช้	พอมีพอใช้	ยากจน	พอมีพอใช้
การศึกษา	กำลังศึกษา ม.3	ป. 5	ป. 5	ม.2
ภูมิลำเนา	กรุงเทพมหานคร	สมุทรสาคร	กรุงเทพมหานคร	กรุงเทพมหานคร
ลักษณะความผิด	ลักทรัพย์	ลักทรัพย์	ปล้นทรัพย์	ลักทรัพย์
จำนวนที่กระทำผิด	1	1	1	1
อุปนิสัย	กริยาสุภาพ ตั้งใจเรียน สนใจดนตรีสติปัญญาปานกลาง ชอบเล่นการพนัน สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา	ชอบเที่ยวเตร่ ไม่ดื่มสุรา และติดยาเสพติด	การเรียนดี ชอบหนีออกจากบ้าน ดื้อร้น เกียจคร้าน ชอบแต่งตัว ไม่ดื่มสุรา และสูบบุหรี่ ไม่ชอบเที่ยวเตร่	สูบบุหรี่ และดมกาว 3K เล่นการพนัน ปั่นแปะ เที่ยวเตร่ ลานสเกต ไม่ทะเลาะวิวาท

ตารางที่ 15 คะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี่ของเยาวชน กระทำผิดกฎหมายก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
1	267	276	274
2	286	309	314
3	292	294	316
4	301	331	344
5	304	313	330
6	307	317	310
7	310	334	328
8	311	316	320

ตารางที่ 16 คะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี่ของเยาวชน กระทำผิดกฎหมายก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง		คะแนนหลังการทดลอง
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	
1	310	319	311
2	269	268	261
3	303	310	310
4	307	309	305
5	280	259	277
6	312	301	335
7	297	299	302
8	300	298	312

ผลการวิเคราะห์ จากแบบประเมินผลการเข้ากลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ด้านความรู้สึกที่มีต่อผู้นำกลุ่มภายหลังการเสร็จสิ้นการทดลองจำแนกตามระดับความรู้สึกดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 เส้นภาพคะแนนเฉลี่ยผลการประมาณค่าของแบบสอบถามด้านความรู้สึกของสมาชิกที่มีต่อผู้นำกลุ่ม

	ระดับความรู้สึก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด	$\bar{X}$
1. ร่าเริง		3.2
2. ความไวในการรับรู้		3.6
3. ความต่อเนื่อง		3.4
4. ความเอาใจใส่		3.7
5. รู้สึกสะดวกสบาย		3.6
6. สามารถทำให้กระจ่าย		3.6
7. ความเชื่อมั่น		3.4
8. ความพอใจ		3.6
9. ความจริงใจ		3.8
10. ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ		3.7
11. การเอาอกเอาใจ		3.6
12. มีประสิทธิภาพ		3.4
13. การยอมรับ		3.7
14. รู้สึกผ่อนคลาย		3.0
15. รู้สึกสนใจ		3.5
16. ให้ความช่วยเหลือ		3.7
17. ให้ความอบอุ่น		3.6
18. อ่อนโยน		3.3
19. ทำอะไรได้อย่างโปร่งใจ		3.4

ตารางที่ 17 ค่าความถี่ของการเลือกระดับต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตราฐาน ในแต่ละข้อของกลุ่มทดลอง จากการประเมินผลแบบสอบถามสิ่งที่สมาชิกได้จากการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

	มาก ความถี่	ปานกลาง ความถี่	น้อย ความถี่	ไม่ได้เลย ความถี่	$\bar{X}$	S.D
1. รู้จักและเข้าใจตนเองเพิ่มขึ้น.....	..11.	...5...	.....	.....	3.7	0.48
2. รู้จักและเข้าใจผู้อื่นเพิ่มขึ้น.....	...9.	...7...	.....	.....	3.6	0.61
3. ยอมรับตนเองมากขึ้น.....	..11.	...5...	.....	.....	3.7	0.48
4. ยอมรับผู้อื่นมากขึ้น.....	..11.	...5...	.....	.....	3.7	0.59
5. มองโลกในแง่ดีขึ้น.....	..13.	...3...	.....	.....	3.8	0.50
6. ได้ข้อคิดหรือข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตตนที่กำลังประสบอยู่.....	..12.	...4...	.....	.....	3.8	0.58
7. ได้รับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น.....	..10.	...6...	.....	.....	3.5	0.63
8. รู้สึกไว้วางใจในการใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้อื่นเพิ่มขึ้น.....	...9.	...7...	.....	.....	3.6	0.61
9. สามารถเห็นแบบอย่างที่ดีจากสมาชิกในกลุ่มเพื่อที่จะนำไปพัฒนาปรับปรุงตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น การวางตัว บุคลิกภาพ การแก้ไขปัญหา ฯลฯ.....	..13.	...3...	.....	.....	3.8	0.40
10. ได้ทราบถึงแนวทางที่จะดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข.....	..12.	...4...	.....	.....	3.8	0.58
11. เกิดกำลังใจที่จะปรับปรุงพัฒนาบุคลิกภาพบางประการของตนให้ดีขึ้น.....	..13.	...3...	.....	.....	3.8	0.40
12. มีความกล้าเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น.	..10.	...6...	.....	.....	3.5	0.63
13. ได้รับประสบการณ์ที่มีความหมายต่อชีวิต.....	..12.	...4...	.....	.....	3.8	0.58
14. การเข้ากลุ่มครั้งนี้มีประโยชน์ต่อตัวท่าน.....	..11.	...5...	.....	.....	3.7	0.48

ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

การวิเคราะห์การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
ครั้งที่ 1 ครั้งแรกที่พบกันผู้นำกลุ่มกล่าวต้อนรับและแนะนำตัวเองชี้แจงวัตถุประสงค์ของกลุ่ม กระบวนการของกลุ่ม บทบาทของสมาชิก ความคาดหวังที่ตนเองควรจะได้รับ และข้อตกลงที่จะต้องปฏิบัติร่วมกัน เช่น ระยะเวลา สถานที่และไม่นำเรื่องที่สมาชิกสนทนากันภายในกลุ่มไปเล่าให้บุคคลนอกกลุ่มฟัง ขออนุญาตบันทึกเทป เมื่อเริ่มดำเนินการกลุ่มระยะแรกสมาชิกต่างคนต่างนั่งเฉย ไม่มีการทำความรู้จักกัน แต่หลังจากที่ผู้นำกลุ่มได้เชิญชวนให้สมาชิกได้แนะนำตัวเองต่อกลุ่มการแนะนำตัวเองจะเป็นการพูดถึงชื่อ ชื่อเล่น อายุ ที่อยู่ ระหว่างที่สมาชิกแนะนำตนเอง ผู้นำกลุ่มจะแสดงความสนใจ ฟัง ถาม และเชื่อมโยงให้มีการสนทนากันระหว่างสมาชิก ในของการแนะนำตัวจึงเริ่มมีการซักถามความผิดที่กระทำ และระยะเวลาที่ต้องโทษ เพื่อหาข้อมูลเปรียบเทียบกับตนเองเช่น เอก : แจ็ค...ศาลตัดสินกี่ปี แจ็ค : 2 ปี เอก : แล้วเหลืออีกเท่าไร แจ็ค : เหลืออีก 1 ปี ของนายล่ะ... เอก : เหลืออีก 1 ปีครึ่ง	- เป็นช่วงแรกของการเริ่มต้น สมาชิกยังลังเล สงสัย การมีปฏิสัมพันธ์กันยังน้อย แต่ช่วงเวลาสุดท้ายของการพบกันครั้งแรก สมาชิกเริ่มมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
เมื่อแนะนำตัวครบทุกคนแล้ว ผู้นำกลุ่มได้ให้โอกาสสมาชิกทบทวนชื่อ จนจำได้ และให้ทบทวนสิ่งที่พูดคุยกัน ผู้นำกลุ่มกล่าวสรุปสิ่งต่าง ๆ ที่สมาชิกกลุ่มได้เล่าตั้งแต่เริ่มกลุ่มจนจบกลุ่มครั้งที่ 1 แก่สมาชิก และนัดหมายกลุ่มครั้งต่อไป	
<u>ครั้งที่ 2</u> มีสมาชิกเข้ากลุ่ม 8 คน เริ่มกลุ่มโดยผู้นำกลุ่มกล่าวทบทวนถึงสิ่งที่ได้พูดคุยกันในครั้งก่อนเกี่ยวกับความรู้จักความคุ้นเคยให้โอกาสสมาชิกทบทวน และทำความรู้จักกัน หลังจากนั้นผู้นำกลุ่มเริ่มพูดนำกลุ่มถึงเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง หรือที่เรียกว่าอัตมโนทัศน์ ซึ่งที่พูดกันนั้นมีอยู่ 9 ด้าน ในการทำกลุ่มแต่ละครั้งจะพูดถึงอัตมโนทัศน์แต่ละด้าน ผู้นำกลุ่มได้อภิปรายถึงความหมายย่อของความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ผู้นำกลุ่ม : อัตมโนทัศน์คือความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของตนทั้งในอดีตปัจจุบันและความหวังในอนาคต ในครั้งนี้ พี่ขอให้น้อง ๆ ทุกคนได้สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในด้านร่างกายของเราทุกคนว่าเป็นอย่างไร ที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของตนเองจริง ๆ โดยพูดขึ้นต้นประโยคว่า "ฉันเป็นคนที่มีรูปร่าง... หน้าตา..."	- ผู้นำกลุ่มสนับสนุนให้สมาชิกมีการอภิปรายถึงปัญหา และค้นหาสิ่งที่ผู้รับบริการกำลังเผชิญอยู่ ค้นหาความรู้สึกและสะท้อนความรู้สึก - ความไว้วางใจของสมาชิกกลุ่มเริ่มมีขึ้น กล้าที่จะพูดเล่าเรื่องของตนเองมากขึ้น แต่ก็ยังเป็นเรื่องที่ผิวเผิน สมาชิกได้เรียนรู้ที่จะสำรวจตนเองทางด้านร่างกาย สำรวจความคิดเห็นที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง สมาชิกได้พูดคุยถึงสิ่งที่ตนไม่พึงพอใจ และเมื่อได้รับข้อเสนอแนะและประสบการณ์จากสมาชิกในกลุ่ม จึงเกิดความพร้อมในการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมใหม่ และค้นหาพฤติกรรมใหม่ ๆ และแสดงพฤติกรรมนั้น

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
มาด : ผมคิดว่าเป็นคนที่มีรูปร่างสูงใหญ่ดีครับ และหน้าตาก็ดูพอใช้ได้	(ขบวนการขั้นที่ 1-5)
แอ็ด : ผมดูตัวเตี้ย และอ้วน หน้าตาก็ไม่ดี	
ผู้นำกลุ่ม : แล้วแอ็ดรู้สึกอย่างไรกับความคิดที่ว่าเตี้ย อ้วน และหน้าตาไม่ดี	- การถามคำถามเปิด เพื่อให้สมาชิกสำรวจตนเอง และตอบคำถาม
แอ็ด : ถึงแม้ผมจะเป็นเช่นนี้แต่ผมก็พอใจในสิ่งที่ผมเป็นครับ...	
เชี้ยว : รูปร่างของผมก็ดีครับไม่สูงหรือเตี้ย หน้าตาก็ดี แต่มีเชี้ยว ผมไม่ชอบเชี้ยวนี่ครับ	
ผู้นำกลุ่ม : เชี้ยวไม่ชอบเชี้ยวของตนเอง	- สะท้อนความรู้สึก
เชี้ยว : ครับ ไม่ชอบเชี้ยว 2 ข้างนี่ ไปไหนก็ถูกเพื่อนล้อ เวลากินข้าว มันถูกกับริมฝีปากอยากจะถอนมันออก เคยถามแม่ แม่บอกไม่ให้เอาออก...	
จอน : ญาติพี่น้องมีเชี้ยวไหม...	
เชี้ยว : แม่กับพี่สาวและพี่ชายมีเชี้ยว...	
จอน : แล้วเขาถอนออกหรือเปล่า	
เชี้ยว : ไม่ได้ถอนออก...	
มาด : เราว่าคนมีเชี้ยวมีเสน่ห์นะ ใคร ๆ ก็ยากมีเชี้ยว... เราเองก็อยากจะมีเลย อยากเอาออกเลย เสียดาย	
จอน : ใช่เราก็ว่าอย่าเอาออกเลย มีเชี้ยวแล้วดูดี	

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
เชี้ยว : (นิ่งคิดสักครู่)... ความจริงไม่เอาออกก็ดีนะ เพราะใคร ๆ ก็บอกว่ามีเชี้ยว มองดูแล้วมีเสน่ห์... ถ้าอย่างนั้น เราต้องพยายามทำเป็นลืม... ไม่สนใจกับเชี้ยว...	
ก่อนเลิกกลุ่ม ผู้นำกลุ่มกล่าวสรุปถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านร่างกายของสมาชิกที่เป็นความรู้สึกสอดคล้องกันระหว่างรูปร่างหน้าตา กับความรู้สึกนึกคิดตามที่เป็นจริง สรุปถึงประสบการณ์ที่สมาชิกแต่ละคนมีและบอกเล่าให้สมาชิกอื่นฟัง ผู้นำกลุ่มทำการนัดหมายพบกันให้ครั้งต่อไป	– สรุปเรื่องราวที่คุย และทำการนัดหมายพบกันครั้งต่อไป
ครั้งที่ 3 มีสมาชิกเข้ากลุ่ม 8 คน เริ่มกลุ่มโดยผู้นำกลุ่มกล่าวทบทวนถึงสิ่งที่พูดคุยกันในครั้งก่อน หลังจากนั้นผู้นำกลุ่มพูดนำกลุ่มถึงเรื่องอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ เน้นให้สมาชิกสำรวจหาเอกลักษณ์ของตนเอง ด้วยตนเอง สำรวจความสอดคล้องระหว่างตนเองกับประสบการณ์หรือความเป็นจริง และพัฒนาเอกลักษณ์นั้น โดยให้ตอบต่อประโยคที่ว่า "คนอื่นมักมองฉันเป็นคน...แต่จริง ๆ ฉันเป็นคน..." สมาชิกนิ่งคิดและสำรวจตัวเองสักครู่	

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม		การวิเคราะห์
แพ็ค :	คนอื่นมักมองฉันเป็นค่าเริงสนุกสนาน แต่จริง ๆ แล้วฉันเป็นคนที่ขี้หงุดหงิด	
ผู้นำกลุ่ม:	จริง ๆ แล้วเหมือนกับแพ็คต้องการที่จะบอกว่าแพ็คเป็นคนที่หงุดหงิดง่าย	- ทวนซ้ำ
แพ็ค :	ครับ...มักจะเป็นตอนเช้า ๆ หลังตื่นนอนใหม่ ๆ แล้วเพื่อน ๆ มาแกล้งแหย่เล่น	
จอน :	แล้วทำไมไม่บอกเพื่อนเขาล่ะ	- ช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา
แพ็ค :	บอกแล้วแต่เขาก็ยังแหย่เล่นอยู่อีก	
แจ็ค :	ถ้าอย่างนั้น ก็ต้องเข้าใจเพื่อนและพยายามไม่หงุดหงิดจะได้สบายใจ...	- ช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา
ผู้นำกลุ่ม:	แพ็คเคยได้ยินสุขบัญญัติ 10 ประการที่ว่าตื่นนอนตอนเช้าควรทำจิตใจให้เบิกบานอยู่เสมอมั้ยคะ...	- Give Information ค้นหาวิธีที่จะให้ผู้รับคำปรึกษาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ (ขั้นที่ 6)
แพ็ค :	เคยได้ยินครับ...แต่ผมไม่เคยทำ...	
ผู้นำกลุ่ม:	การทำจิตใจให้เบิกบานอยู่เสมอโดยวิธีการใดค่ะ...	- การถามคำถามเปิด
เดี่ยว :	ยิ้มแย้มแจ่มใส, ทำอารมณ์ให้เบิกงาน..	
ผู้นำกลุ่ม:	ค่ะ...	- สนับสนุนคำตอบ
แพ็ค :	...นิ่งคิดสักครู่...ผมไม่เคยทำเลยครับ...แต่ก็น่าจะลองทำดู...จะได้ไม่หงุดหงิด	- มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และมีความหวังที่จะมีเป้าประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจน (ขั้นที่ 6)
สมาชิกกลุ่มได้บอกเล่าถึงเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่จะพูดถึงรูปร่าง ลักษณะ หน้าตาที่เป็นลักษณะเด่น และส่วนใหญ่จะพอใจในลักษณะ		- ลักษณะความคิดที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และการเปลี่ยนแปลงการรับรู้และสร้างพฤติกรรมใหม่

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
เด่นของตนเอง แต่เขี้ยวยังมีความรู้สึกว่าเขี้ยวที่ตนเองมีเป็นลักษณะเด่นที่คนอื่นมองว่าเขามี แต่ตัวเขาบอกว่าไม่ใช่ลักษณะเด่นของเขา เขาไม่ชอบมีเขี้ยวแต่เมื่อมีแล้วก็ยอมรับว่ามีและเปลี่ยนแปลงความคิดตนเองให้พอใจกับเขี้ยวที่ตนเองมีอยู่ ขณะที่สมาชิกบอกเล่าถึงเรื่องราวของตนเองแก่กลุ่ม มีการให้พูดสนับสนุน ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขแก่กันและกัน หลังจากนั้นแล้วผู้นำกลุ่มกล่าวสรุปเรื่องราวที่ได้พูดคุยกันมาตั้งแต่แรกจนจบกลุ่มและนัดหมายพบกันครั้งต่อไป	- มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินความงอกงามของตน ค้นหาแนวทางที่ชัดเจน กระตุ้นความเจริญงอกงามและเป็นแรงเสริมพฤติกรรมใหม่ ๆ สร้างมั่นใจในพฤติกรรมใหม่ ๆ ที่พึงประสงค์ - เป็นผู้ช่วยเหลือและผู้รับคำปรึกษาที่ดี (ขั้นตอนที่ 7-9)
ครั้งที่ 4 มีสมาชิกเข้ากลุ่ม 8 คน เริ่มกลุ่มโดยผู้นำกลุ่มพูดทบทวนในสิ่งที่พูดคุยกันในครั้งก่อน แล้วเริ่มกล่าวนำเรื่องอัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรม ให้สมาชิกสำรวจพฤติกรรมที่ตนเองได้กระทำแล้วเกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ โดยสำรวจว่า "สิ่งที่ประทับใจที่ฉันได้กระทำคือ..." "การกระทำที่ไม่ดีของฉันคือ..." สมาชิกนั่งนิ่ง เพื่อสำรวจถึงพฤติกรรมของตนเอง	
จอน : สิ่งที่ประทับใจที่ฉันได้กระทำคือ ผมได้ช่วยพระดับไฟที่ไหม้วัด การกระทำที่ไม่ดีของฉันคือทำให้พ่อแม่เสียใจ...	- สมาชิกกลุ่มกล้ารับความผิด เริ่มเล่าถึงสิ่งที่ไม่สบายใจ - สืบค้นปัญหา

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
ผู้นำกลุ่ม: เหมือนกับจอนกำลังเสียใจกับสิ่งที่ทำ	- สะท้อนความรู้สึก
จอน : ผมเสียใจที่ทำให้พ่อแม่ร้องไห้ ผมไม่เชื่อคำเตือนของพ่อแม่ แต่ถึงแม้ผมจะทำผิด พ่อแม่ก็ไม่ด่าว่าผม	
ผู้นำกลุ่ม: จอนรู้สึกว่าตนเองทำผิด...	- สะท้อนความรู้สึก
จอน : ครับ...คิดว่าผิดมาก	
ผู้นำกลุ่ม: แล้วคิดว่าจะทำอย่างไร	- กระตุ้นให้หาแนวทางแก้ไขปัญหา
จอน : ผมมีความตั้งใจว่า...ต่อไปจากนี้... จะไม่ทำอะไรให้พ่อแม่เสียใจอีก... จะตั้งใจเรียนหนังสือ	- หาแนวทางแก้ไขปัญหาและกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมใหม่
ผู้นำกลุ่ม: นับว่าเป็นความคิดที่ดีทีเดียวค่ะ	- ให้กำลังใจ
แพ็ค : สิ่งที่ประทับใจที่ผมได้กระทำคือ ช่วยลูกหมาตกน้ำขึ้นมา ส่วนการกระทำที่ไม่ดีคือ การที่ทำผิดจนต้องเข้ามาอยู่ในบ้านกรุณา...ผมอยากออกไปเร็ว ๆ อยากไปช่วยพ่อแม่ทำงาน	- สมาชิกเล่าถึงความไม่สบายใจของตนเอง
เอก : ยังเหลืออีกกี่ปี...พ้นโทษ	
แพ็ค : อีก 6 เดือน	
เอก : โธ่เอ๋ย...แค่ 6 เดือนเอง ของเราชิ ตั้ง 18 เดือน มากกว่านายอีกตั้งเยอะ เรายังไม่คิดอะไรมากเลย พยายามทำใจให้สบาย ทำลืม ๆ ไป...เดี๋ยวก็ครบเอง พยายามทำวันนี้ของเราให้มีความสุขก็พอ เล่นกีฬา ร้องเพลงไปจะได้สบายใจ	- สมาชิกกลุ่มทำตัวเป็นผู้ช่วยเหลือแก่สมาชิกในกลุ่มที่ดี ยกตนเองเป็นตัวอย่างให้กำลังใจและเสนอแนะแนวทางแก้ไข
.....	

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
สมาชิกได้มีโอกาสบอกเล่าระบายความรู้สึกไม่สบายใจของตน และสมาชิกต่างก็ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาของแต่ละคน ทั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมใหม่ และพยายามทดลองพฤติกรรมใหม่ สร้างความเจริญงอกงามของตนเอง หลังจากสิ้นสุดการสนทนาผู้นำกลุ่มกล่าวสรุปถึงเรื่องมนุษย์ตามแนวทฤษฎีของโรเจอร์ส ว่ามนุษย์โดยพื้นฐานเป็นคนดีและพูดสรุปถึงสิ่งที่สมาชิกกลุ่มทำทั้งสิ่งที่ดี และไม่ดีมีผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่ได้รับ และสิ่งแวดล้อมรอบข้างและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เพื่อนสมาชิกช่วยกันหาทางแก้ไข และทำการนัดหมายกลุ่มครั้งต่อไป **<u>ครั้งที่ 5</u>** สมาชิกเข้ากลุ่ม 8 คน ผู้นำกลุ่มกล่าวทบทวนถึงสิ่งที่ได้สนทนากัน ในครั้งก่อน และสนทนากันต่อในหัวข้อเรื่องอัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจในตนเอง โดยให้สมาชิกค้นหาสิ่งที่ตนเองรู้สึกพึงพอใจในตนเองที่สุดโดยขึ้นประโยคว่า "สิ่งที่ฉันรู้สึกว่าดีที่สุดในตนเองคือ... หนุ่ม : สิ่งที่ผมรู้สึกว่าดีที่สุดในตนเองคือ ช่วยบิดามารดาหาเงินมาเลี้ยงและส่งน้องเรียนหนังสือ แอ็ด : ผมคิดว่าสิ่งที่ดีที่สุดในตนเองคือ การสนใจตั้งใจเรียนหนังสือ	

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
ผู้นำกลุ่ม: ที่ว่าตั้งใจเรียนหนังสือ หมายถึง... แอ็ด : ขณะที่ผมอยู่ในบ้านกรุณานี่ ผมพยายามตั้งใจเรียนหนังสือ ปีนี้ผมก็จะจบ ม.5 แล้ว ถ้าผมจบผมตั้งใจจะไปเรียนต่อทางด้านอาชีพ จบแล้วจะได้ออกไปทำงาน ผู้นำกลุ่ม: เป็นสิ่งที่น่าภูมิใจสำหรับแอ็ด ใช้มั้ยค่ะ แอ็ด: ครับผมภูมิใจมากที่ผมใกล้จะจบแล้ว ..... สมาชิกได้พูดคุยถึงสิ่งที่ตนเองพึงพอใจในตนเองที่สุด เพื่อให้สมาชิกได้บอกเล่าถึงสิ่งที่ดี ๆ และตนเองพึงพอใจ แก่เพื่อนสมาชิก เพื่อเสริมสร้างอัตมโนทัศน์ในทางบวก ผู้นำกลุ่มกล่าวสรุปในสิ่งที่ดีและนัดหมายกลุ่มครั้งต่อไป	– คำถามเปิดเพื่อให้เกิดความกระจ่าง – สะท้อนความรู้สึก
<u>ครั้งที่ 6</u> (ในกลุ่ม 1) สมาชิกเข้ากลุ่ม 8 คน ผู้นำกลุ่มกล่าวทบทวนเรื่องที่คุยกัน ในครั้งก่อนและสนทนากันต่อในเรื่องอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัว ในหัวข้อที่ว่า "ในตัวฉันสิ่งที่ฉันชอบคือ...และสิ่งที่ฉันไม่ชอบคือ..." สมาชิกกลุ่มนิ่งเงียบ ใช้ความคิดเพื่อสำรวจตนเอง เดี่ยว : ในตัวผมสิ่งที่ฉันชอบคือ เป็นคนที่ร่าเริงแจ่มใส และสิ่งที่ฉันไม่ชอบคือเชื่อเพื่อนง่าย...	

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
ผู้นำกลุ่ม: เพื่อน ๆ ในกลุ่มมองว่าเดี่ยวเป็นอย่างไร	- External Inference
แอ็ด : ผมมองดูว่าเขาเป็นคนร่าเริง คุยตลก ชอบกระเซ้าเหย้าแหย่เพื่อน ดีครับ	
เอก : ชอบเดี่ยวครับ แหย่เขาแล้วเขาไม่โกรธ	
ผู้นำกลุ่ม: ที่เดี่ยวว่าเชื่อเพื่อนง่าย อย่างไรค่ะ	- ค้นหาปัญหา
เดี่ยว : เพราะผมเชื่อเพื่อนมาก เขาชวนให้ทำอะไร ก็ทำเพราะกลัวเสียเพื่อน พอผมทำผิดแล้วจึงคิดได้ว่าผมเชื่อเพื่อนง่าย	
ผู้นำกลุ่ม: เดี่ยวคิดว่าเพราะเพื่อนชวนเดี่ยวจึงทำผิด	- ให้ข้อมูลย้อนกลับ
เดี่ยว : ตอนแรกก็คิดว่าเพราะเพื่อน แต่มาตอนนี้ผมคิดว่าเป็นเพราะตัวผมเองที่ไม่คิดอะไรให้ดีเสียก่อนที่จะทำ	- เกิดการตระหนักรู้ และกล้ารับผิด
.....	
สมาชิกในกลุ่มมองตนเองได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากขึ้น เกิดการตระหนักรู้ กล้าแสดงความคิดเห็นและรับผิดในสิ่งที่ตนทำ กล้าเผชิญหน้ากล้าแสดงความคิดเห็นต่อผู้อื่น ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน	

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
สรุป สมาชิกกลุ่ม แสดงความกล้าที่จะยอมรับความจริงของตนเอง เข้าใจตนเองมากขึ้น มีการเรียนรู้ กำหนดพฤติกรรมใหม่และทดลองพฤติกรรมใหม่ ๆ นั้น สมาชิกได้มีการแบ่งปันความคิด ความรู้สึก และให้การยอมรับสมาชิกในกลุ่ม ผู้นำกลุ่มพูดสรุปเรื่องราวตั้งแต่ต้นชั่วโมงจนจบกลุ่ม และนัดหมายครั้งต่อไป	
ครั้งที่ 6 (ในกลุ่ม 2) ผู้นำกลุ่มพูดทบทวนเรื่องที่คุยกันในครั้งก่อน และพูดต่อในเรื่องอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันชอบและไม่ชอบ กลุ่มมีความตึงเครียด สมาชิกได้แสดงความรู้สึกต่อสิ่งที่ตนเองชอบและไม่ชอบอย่างรุนแรง ซึ่งผู้นำกลุ่มช่วยให้กระแสกลุ่มดำเนินไปตามวิถีทางของกระบวนการกลุ่มสมาชิกกลุ่มคนหนึ่งได้บอกเล่า เรื่องที่เป็นความรู้สึกทั้งทางด้านลบและบวก แสดงความรู้สึกไม่พอใจต่อเพื่อนสมาชิกอีกคน แต่ในช่วงสุดท้ายสมาชิกกลุ่มได้เข้าใจกัน และยอมรับซึ่งกันและกัน ดังตัวอย่าง... ม่า : ผมชอบเพื่อนที่เห็นใจเพื่อน ผมไม่ชอบเพื่อนที่ชอบดูถูกผู้อื่น ผู้นำกลุ่ม: พอจะเล่าให้ฟังได้มั้ยค่ะ ม่า : เพื่อนชอบหัวเราะเยาะผมที่ผมกินแต่มาม่ากินข้าวไม่ได้...เขาดูถูกผม	- สืบค้นหาปัญหา

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
ผู้นำกลุ่ม: การที่เพื่อนหัวเราะ...เลยคิดว่าเขาหัวเราะเยาะและดูถูกเรา	- ให้ข้อมูลย้อนกลับ
ม่า : ครับ เวลาไปไหนก็หัวเราะ และชอบแกล้งผม	
อั๋น : คืออย่างนี้ครับ ม่าเขาเป็นคนที่กินข้าวไม่ได้ กินข้าว แล้วจะอาเจียน เขากินได้แต่มาม่า เพื่อน ๆ เขาหัวเราะ ม่าเขาก็คิดว่าหัวเราะเยาะเขา	- ให้ความกระจ่าง
ผู้นำกลุ่ม: แล้วอั๋นคิดอย่างไรค่ะ	- สำรวจความรู้สึก
อั๋น : ผมคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาครับ กินมาม่าแทนข้าว มาม่าก็เป็นแป้งข้าวก็แป้งแทนกันได้...	
ผู้นำกลุ่ม: แล้วสมาชิกอื่นคิดอย่างไรค่ะ	
วิทย์ : ผมว่า...เพื่อนเขาคงไม่ได้หัวเราะเยาะหรอก...ม่าอาจจะคิดมากไปเอง เขาอาจจะอยากจะเล่นกับม่าก็ได้ เลยมาแหย่...คงไม่ได้แกล้งม่าหรอกครับ	
ผู้นำกลุ่ม: แล้วถ้าเป็นวิทย์จะทำอย่างไรค่ะ	- ช่วยให้สมาชิกหาแนวทางแก้ไข
วิทย์ : ผมก็จะไม่โกรธครับ...ผมอาจจะเป็นเพื่อนกับเขาก็ได้	
ผู้นำกลุ่ม: ม่าล่ะค่ะ...คิดอย่างไร	
ม่า : ขอผมคิดดูก่อนนะครับ...	- ไม่สามารถยอมรับคำแนะนำจากเพื่อนสมาชิกได้ทันที

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
สมาชิกกลุ่มมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น กล้าที่จะวิจารณ์และช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาความคับข้องใจ แต่ยังมีสมาชิกบางคนที่ยังไม่สามารถยอมรับในคำแนะนำของสมาชิกกลุ่มได้ทันที ผู้นำกลุ่มช่วยให้สมาชิกมีความรับผิดชอบในตนเองมากขึ้นที่จะแก้ไขปัญหา เมื่อสิ้นสุดชั่วโมง ผู้นำกลุ่มกล่าวสรุปและทำการนัดหมายกลุ่มครั้งต่อไป	
ครั้งที่ 7 หัวข้อในการสนทนา คือทบทวนเรื่องในครั้งก่อนที่ได้พูดคุยกัน แล้วเริ่มต้นสนทนาในหัวข้อเรื่องอัตมโนทัศน์ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง เป็นการสำรวจความกล้าที่จะวิจารณ์ตนเองให้สมาชิกในกลุ่มฟัง สมาชิกกลุ่มมีความกล้ามากขึ้นและสามารถแสดงความกล้านั้นต่อหน้าผู้อื่น ที่จะวิจารณ์ตนเองตามดังตัวอย่าง	
แป๊ะตี๋ : ตัวฉันเองในความคิดของฉัน คิดว่าเป็นคนไม่มีความกล้า ไม่กล้าพูดคุยกับคนอื่น ไม่กล้าแสดงออก พอมาเข้ากลุ่มแล้วผมมีความรู้สึกกล้าขึ้น กล้าพูดคุยกับเพื่อน ๆ กล้าแสดงออก	- เข้าใจตนเองมากขึ้น กำหนดพฤติกรรมใหม่ และทดลองทำพฤติกรรมใหม่ ๆ (ขั้นที่ 10-12)
ผู้นำกลุ่ม: เหมือนกับการเข้ากลุ่มช่วยให้แป๊ะตี๋มีความมั่นใจมากขึ้นที่จะพูดหรือแสดงออก	- การสรุปความ
แป๊ะตี๋ : ครับ เพราะเวลาที่ผมพูดแล้วมีคนรับฟัง ไม่ล้อผมให้อาย และให้กำลังใจผม ผมจึงมีความกล้าและมั่นใจที่จะพูดคุย	

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
ผู้นำกลุ่ม: เพื่อน ๆ ใครต้องการให้กำลังใจแก่แป๊ะตี๋อีกครั้งเพื่อให้เพื่อนมีความมั่นใจมากขึ้นค่ะ	
หนุ่ม : ผมรู้สึกว่าแป๊ะตี๋เขากล้าพูดจริง ๆ ครับ แล้วก็สามารถพูดได้อย่างดีด้วย ผมว่าเขาเก่ง	- การแบ่งปัน (Sharing) - ให้กำลังใจและสนับสนุนการทดลองทำพฤติกรรมใหม่ มีการยอมรับ (Acceptance)
ครั้งที่ 8 ผู้นำกลุ่มพูดทบทวนเรื่องราวที่สนทนากันในครั้งก่อน แล้วเริ่มสนทนาในเรื่องอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัว เพื่อสำรวจความรู้สึกนึกคิดของตนที่มีต่อครอบครัวโดยสำรวจว่า "ฉันอยากให้ (คนในครอบครัวปฏิบัติต่ออย่างไรต่อฉัน)..."	
แจ็ค : ผมอยากให้ พ่อแม่เข้าใจผมและให้อภัยในสิ่งที่ผมทำ...รับฟังผมบ้าง... ไม่ด่าว่า ตำหนิติเตียนผม...ผมอยากให้เขารับฟังผมเหมือนอย่างที่พวกเรารับฟัง	
ผู้นำกลุ่ม: แจ็คไม่อยากให้พ่อแม่ดุว่าแต่อยากให้เขารับฟังเราบ้าง	- ให้ข้อมูลย้อนกลับ
แจ็ค : ครับ...	
ผู้นำกลุ่ม: แจ็คคิดว่า พ่อแม่เขาทราบความต้องการของแจ็คหรือไม่	
แจ็ค : ผมไม่ทราบครับ...แต่ผมไม่เคยบอกกับเขาเช่นนี้...	

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
ผู้นำกลุ่ม: คิดว่าจะทำอย่างไรดีค่ะ... แจ็ค : ผมคิดว่าน่าจะบอกเขา เพราะบางที เขาอาจจะไม่รู้...บอกเขา บางทีเขาอาจจะเข้าใจบ้าง... เอก : จริงด้วย...บางทีเขาพูดเขาอาจจะคิดไม่ถึงว่าเราคิดอย่างไร... เพราะเขาไม่รู้ก็ได้... สมาชิกมองในสิ่งที่เป็นปัญหาของตน และพยายามหาแนวทางแก้ไขปัญหานั้น สร้างความเจริญงอกงามของตนเอง ผู้นำกลุ่มช่วยนำแนวทางตามความเหมาะสม สรุปเรื่องราวที่สนทนากันและนัดหมายกลุ่มครั้งต่อไป **ครั้งที่ 9** ผู้นำกลุ่มกล่าวทบทวนเรื่องที่สนทนากันในครั้งก่อนและสนทนากันต่อในเรื่องอัตมโนทัศน์ด้านสังคม ความรู้สึกของตนเองต่อสังคม และเรียนรู้ที่จะปฏิบัติตนในสังคม "ในการอยู่รวมกัน สิ่งที่ทำให้ฉันรู้สึก...(กลัว/วิตกกังวล/ไม่มั่นใจ/ไม่สบายใจ/ปลอดภัยมั่นคง) คือ...ซึ่งมีผล ทำให้ฉัน..." แป๊ะตี๋ : ในการอยู่รวมกัน สิ่งที่ทำให้ฉันรู้สึกมั่นคงคือการยอมรับ ซึ่งมีผลทำให้ผมกล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าคุย	- หาแนวทางแก้ไขให้กับตนเอง

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
แอ็ด : ในการอยู่รวมกัน สิ่งที่ทำให้ผมรู้สึกวิตกกังวล คือคนแปลกหน้า ซึ่งมีผลทำให้ผมอึดอัดใจ	
ผู้นำกลุ่ม: แอ็ดคิดว่าพอจะมีทางแก้ไขมัยคะ	
แอ็ด : ผมก็คิด ๆ อยู่...	
ผู้นำกลุ่ม: เพื่อน ๆ ล่ะค่ะ...คิดอย่างไร	
ปุ๊ก : ผมคิดว่าพยายามทำใจให้สบาย... อย่าคิดคาดการณ์ล่วงหน้าว่าอาจจะเกิดอะไรขึ้น...คิดว่ามันจะเป็นอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น สบายใจดีครับ...	– ให้คำแนะนำแก่เพื่อนสมาชิก
.....	
สมาชิกมองหาปัญหาของตนเองที่สอดคล้องกับความเป็นจริง แก้ไขปัญหา รับผิดชอบตนเอง หาแนวทางแก้ไขปัญหา กำหนดพฤติกรรมใหม่ ๆ และทดลองพฤติกรรมใหม่ ๆ สร้างความเจริญงอกงามให้แก่ตนเองและสมาชิกกลุ่ม ให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน สมาชิกกลุ่มได้แสดงความรู้สึกของตนออกมาเมื่อใกล้จบกลุ่ม	
ดำ : พี่ครับ...คราวหน้าเป็นครั้งสุดท้ายแล้วใช่ไหมครับ ผมไม่อยากเลย... ผมว่าผมต้องร้องให้แน่ ๆ	– สมาชิกมีความรู้สึกผูกพันกับกลุ่ม

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
ผู้นำกลุ่ม: ค่ะ...ที่เป็นเช่นนี้ เป็นเพราะความผูกพัน ใกล้ชิดสนิทสนมความเอื้ออาทรของสมาชิกทุกคนที่มีต่อกัน...แต่การพบกันก็ต้องมีการจากกัน...นะคะ ..... <u>ครั้งที่ 10</u> ผู้นำกลุ่มกล่าวทบทวนเรื่องราวที่สนทนากันในครั้งก่อน แล้วเริ่มสนทนากันต่อในเรื่องอัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยา โดยให้ฟังสถานการณ์สมมุติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง แล้วสำรวจถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในด้านศีลธรรมจรรยาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์สมมุติ "พบกระเป๋าเงินบนรถแท็กซี่ ฉันจะ..." "พบคนที่เกลียดกำลังบาดเจ็บและขอความช่วยเหลือจากฉันจะ..." "บุคคลที่เรารักที่สุด เจ็บหนัก และขอร้องให้ฆ่าเขา ฉันจะ..." สมาชิกกลุ่มได้สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองด้านศีลธรรมจรรยา ดังตัวอย่างเช่น แอ็ด : ถ้าพบคนที่เกลียด...ได้รับบาดเจ็บ ผมไม่ช่วยเขาเอง แต่จะไปบอกให้คนอื่นเขาช่วย...	

การสังเกตกระบวนการกลุ่ม	การวิเคราะห์
แจ็ค : ถ้าเป็นผม...ผมจะเข้าไปช่วยเขา... คนที่เกลียดกันก็อาจจะกลับมาเป็นเพื่อนกันได้ เขาคงจะเข้าใจเราที่เราให้ความช่วยเหลือเขา และเลิกโกรธกัน ..... ใกล้สิ้นสุดการสนทนา ผู้นำกลุ่มกล่าวสรุปถึงการทำกลุ่มครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายให้สมาชิกได้สำรวจ เกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดของตนเองที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง และเน้นปรัชญาแนวความคิดของโรเจอร์สที่เกี่ยวกับมนุษย์ หลังจากนั้นให้สมาชิกกลุ่มเขียนเล่าถึงสิ่งที่ตนได้รับจากการเข้ากลุ่มและการวางแผนชีวิตในอนาคตหลังจากสิ้นสุดการทำกลุ่ม แล้วทำการยุติการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มสมาชิกมีการอำลา-อาลัยกัน	

ประวัติผู้เขียน

นางสาวกาญจนา อิ่มสำราญรัชต์ (นางกาญจนา พร้อมสันเทียะ) เกิดเมื่อ 9 กรกฎาคม 2502 ที่จังหวัดนครปฐม สำเร็จการศึกษาการพยาบาลอนามัยและผดุงครรภ์ จากวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ (โรงพยาบาลกลาง) เมื่อปีการศึกษา 2524 เข้ารับราชการตำแหน่งพยาบาลประจำการ แผนกโอสถกรรม โรงพยาบาลกลาง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พยาบาลสาธารณสุข) จากคณะพยาบาลสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2527 สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา วิชาโทบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ปีการศึกษา 2528 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาในปีการศึกษา 2530-2534 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งหัวหน้างานส่งเสริมสุขภาพ ระดับ 5 เทศบาลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์